

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ :

Ἔτησια ..... δρ. 4.00
Ἐξαμηνος ..... " 2.50
Τριμηνος ..... " 1.50

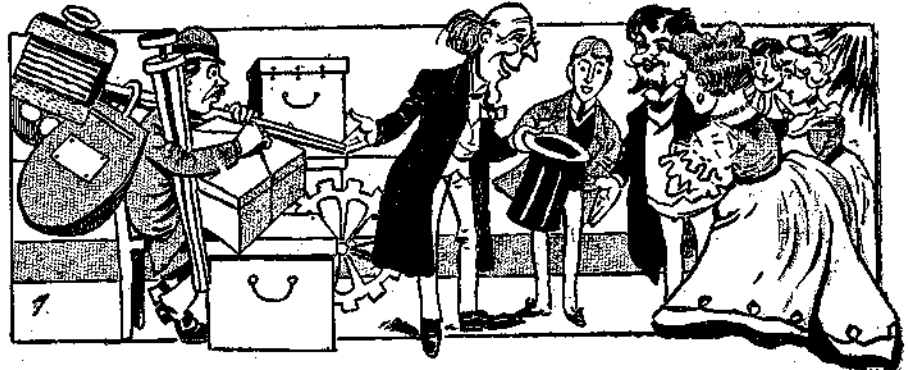
Ἐξωτερικοῦ :

Ἔτησια ..... δρ. 5.50
Ἐξαμηνος ..... " 3.00
Τριμηνος ..... " 2.00

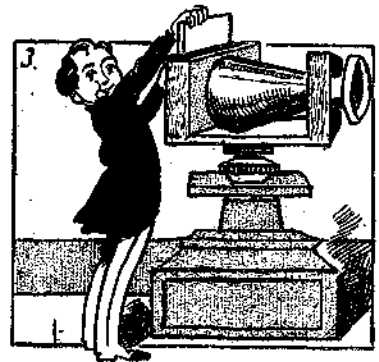
ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

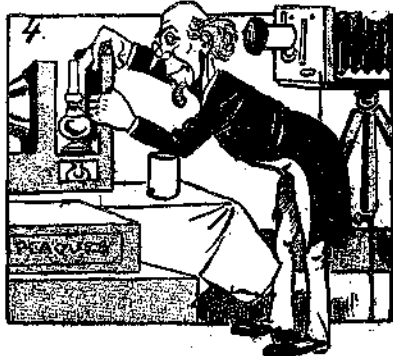
Τιμὴ φύλλου λ. 10 || Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Νοεμβρίου 1911 || Ἔτος Α'.—Ἀριθμὸς 4

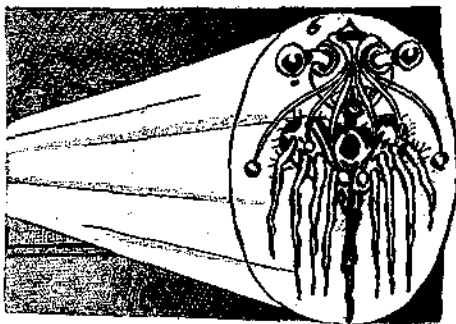
Ὁ κύριος Σοφολεγιώτατος, καθηγητής, προσκλήθη ἀπὸ τὸν φίλον του κ. Περιδικιάδην νὰ διέλθῃ ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὴν ἑπαυλὴν του, ὅπου θὰ ἦσαν καὶ ἄλλοι πολλοὶ προσκεκλημένοι,

οἱ ὅποιοι θὰ ἐθεώρουν τιμὴν τὴν παρουσίαν του. Ὁ καθηγητής φθάνει πρὸς ἕνα γραμματικὸν φορτωμένον μίαν συσκευὴν. «Εἶναι αἱ τελευταῖαι ἀνακαλύψεις μου» λέγει. «Τὰ φθορο-

ποιὸ ἔντομα». Φυσικὰ θίξας ὁ κύριος ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ τὰ μικροσκοπικὰ ταῦτα θηρία. Οἱ γείτονες ἐτρέξαν νὰ συγχαρώσιν τὸν κ. Περιδικιάδην καὶ τὸν εφευρέτην κύριον καθηγητήν, τὸν ὅποιον παρεκάλεσαν νὰ τοὺς ἀναπτύξῃ τὰς ἀνακα-

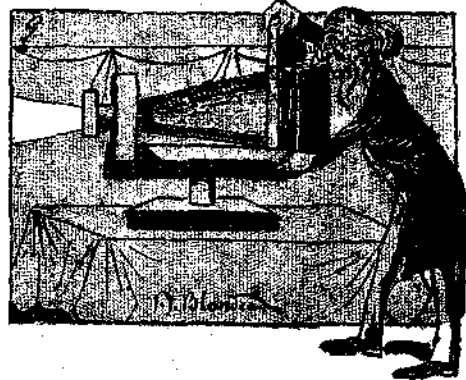
λύσεις του με προβολά φωτοεικόνων εντός της μεγάλης αιθούσης της επαύλειού του. Ο κ. καθηγητής είχε μαζί του έκτος του γραμματικού και ένα παιδί έως δεκατεσσάρων ετών, φωτογράφον, διά να τοποθετή τας εικόνας εις τον προβολέα. Το παιδί αυτό, ή θεία του οικοδεσπότη, ένα γεροντοκόριτσο, μία γρηά ιδιό-

τροπη, τὸ ἐπῆρε μὲ κακὸ μάτι καὶ ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμήν τὸ ἐχειροτόνησε. Τὸ παιδί ἐσκέφθη ἀμέσως νὰ τὴν ἐκδικηθῇ. Ἐνῶ ἡ γρηά ἀγριεμένη τὸ καταδιώκει, τὸ παιδί κρύπτεται ὀπισθεν τῆς φωτογραφικῆς μηχανῆς καὶ μὲ ταχύτητα φωτογραφεῖ τὴν γρηά. Τὸ ὄρατόν μετὰ τὸ φαγητόν ὅλα εἶναι ἕτοιμα διὰ τὴν διάλεξιν. Οἱ γείτονες καὶ οἱ λοιποὶ προσκεκλημένοι προσέρχονται καὶ ἡ αἴθουσα γεμίζει ἀσφυκτικῶς. Ὁ σοφὸς καθηγητὴς καταλαμβάνει τὴν ἔδραν τοῦ

ἀντικρῦ τῆς ὁποίας ἐκτείνεται εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς αἰθούσης τὸ λευκὸ πανί. Καὶ ἀρχίζει: «Ἴδού, Κύριοι καὶ Κύριοι, τὸ φοβερώτερον τῶν ἐντόμων» καὶ ἔντομον προβάλλεται ἐπὶ τοῦ φωτισμένου πανίου. «Ἐδῶ βλέπετε ἄλλο μικρόδιον, τὸ ὁποῖον ἀναπτύσσεται εἰς τοὺς πόδας τῶν ἀνθρώπων. Εἰς αὐτὸ ὀφείλομεν τοὺς κάλους μας.» Καὶ εἰς τὸ

πανί προβάλλεται ἕτερον ἐντομον εἰδεχθέστερον τοῦ πρώτου. «Ἴδού, κύριοι,» ἐξηκολούθησεν ὁ σοφός, «τὸ εἰδεχθέστερον ὄλων τῶν ἐντόμων. Εἶναι τὸ ἀσχημότερον καὶ τὸ θρῆμμερώτερον ἐξ ὧν ὑπάρχουσιν ἐπὶ τῆς γῆς» καὶ ἡ γεροντοκόρη, ἡ θεία τοῦ οικοδεσπότη προβάλλεται ἐπὶ τοῦ πανίου. Γέλωτος ἀκράτητος τῶν προσκεκλημένων σκορπίζεται εἰς τὴν αἴθουσαν. Ἡ γρηά θεία ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῆς αἰθούσης ὄρουσ θηριώδης, ἀπειλοῦσα καὶ ὑβρίζουσα, τὸ πλῆθος, τὸ ὁποῖον ὁμιᾶς γελᾷ περισσότερο. Ἐκαρδιίζεται κυριολεκτικῶς στὰ γέλια. Ὁ σοφὸς ἐξακολουθεῖ νὰ προβάλλῃ τὰς εἰκόνας του, ἀλλὰ νὰ ἐξηγῇ αὐτὰς πλέον μετὰ τὴν προδολὴν.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἄλλ' ὁ Μάρκος, ὅστις ἐφρίθη πικρίας διὰ τὴν ἀποφύγη τὴν ἐπίθεσιν τῶν Μουσουλμάνων, ἐλέπων πίπτοντας τοὺς ἰδικούς του, ἐπιτίθεται ἐκ τῶν ὀπισθεν κατὰ τῶν ἵππων ὑποδοθηθῆναι ὑπὸ τῆς δωδεκάδος τῶν ὀρεσίδων τῆς Μάνης, οἷτινες φαίνονται ἀποτελοῦντες τὴν ἰδιαιτέραν φρουρὰν του.

Κυλιωθέντες ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων οἱ Τούρκοι τὸρα πιέζονται ἐκ τοῦ πλῆθους. Ἐκαστὸς ἵππευς, ἀπομεινωμένος, ὑφίσταται ἐπίθεσιν ἐκ μέρους πέντε πεζῶν, οἷτινες, ἀσπλοι κατὰ τὸ πλεῖστον, ἀναρριχῶνται ἐπὶ τοῦ ἵππου ζητοῦντες νὰ καταρρίψουν τὸν ἵππεά, νὰ τοῦ ἀποσπάσουν τὰ ὄπλα, νὰ τοῦ ἐκνευρίσουν τὸν ἵππον. Εἰς τὴν φρικώδη αὐτὴν σύσφιξιν δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ριφθῇ πυροβολισμός. Μόνον τὰ γιαταγάνια ἐργάζονται. Φωναὶ ἔξεσαι ἀντηχοῦσιν, ἀλλαλαγμοί, ψυχροραγήματα... Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καταληφθέντες, πιεζόμενοι, τραυματισμένοι, θνήσκοντες εἰς ἵππους καὶ ὁ ἀναβάτης αὐτῶ ἀνατρέπονται καὶ κυλιόνται ὁ εἰς ἐπὶ τοῦ ἄλλου.

Οἱ βοσκοὶ διολισθαίνουσιν ἐντὸς τοῦ ἀλληλοσπαρασμένου πλῆθους καὶ διὰ τοῦ ἄκρου τῆς ἀγλύτσας τῶν συλλαμβάνοντες τοὺς ἵππους ἀπὸ ἑνα πόδα ὀπίσθιον ὡς ἄρνιον κά-

μνουςιν αὐτοὺς νὰ σιγάσωσιν καὶ νὰ κυλίωσι κατὰ γῆς τοὺς ἀναβάτας τῶν, παραδίδοντες αὐτοὺς ἀνυπερασπίστους εἰς τὰ γιαταγάνια καὶ τὰ ἐχειρίδια τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ μαύρη σημαία τῆς ἐπαναστάσεως ἐξακολουθεῖ νὰ κυματίζῃ μετὰ τὸ πλῆθος. Πέριξ αὐτῆς εὐρίσκειται δεκάς Μανιατῶν, τῶν ὁποίων ἀκούονται ἀγριαὶ καὶ ἐξεγερτικαὶ αἱ φωναί, ἐνούμεναι μὲ τὸς τῶν γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ὄρθαι ἐπὶ τῶν ταρατσῶν βρυχῶνται μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῶν πνευμάτων τῶν δια νὰ ἐξερεθίσωσι τοὺς μαχομένους.

Μετὰ τὴν σπάθην εἰς τὴν χεῖρα ὁ Μάρκος ζητεῖ νὰ φθάσῃ τὸν Ἀγᾶς τοῦ ὁποίου ἡ σπάθη διαγράφει πέριξ τῆς κύλων αἱματηρῶν. Ἄλλ' ὁ Τούρκος ἀξιωματικὸς, βλέπων τὸ ἀποσπασμὰ του ἐλαττούμενον καὶ ἐννοῶν ὅτι οἱ ἄνδρες του θὰ σφαγῶσιν ὡς ἄρνια εἰς τὴν ἐκ τοῦ συστάθην ταύτην μάχην προστάσσει αὐτοὺς μὲ στενωπερῆσαν φωνὴν νὰ συγκεντρωθῶσι διὰ νὰ καλύψῃ διὰ τῆς πειθαρχίας τὸ ὑποδεέστερον τοῦ ἀριθμοῦ. Εἰς τὴν προσταγὴν του, ἐκνευθόντες εἰς τὴν τύχην τὰ μακρὰ δαμασκηνα πιστόλια τῶν, οἱ Τούρκοι ἵππεες ἀποσπῶνται μετὰ δυσκολίας τῆς πίεσεως τῶν ἐχθρῶν τῶν καὶ ὀπισθοχωροῦσιν, ἀφίνοντες πεντηκοντάδα νεκρῶν.

Οἱ πεντήκοντα ἐπιζῶντες τοποθετοῦνται εἰς γραμμὴν εἰς

ἀπόστασιν εἴκοσι πέντε μέτρων. Κεκαλυμμένος ἀπὸ αἷμα, μὲ γυμνὴν τὴν κεφαλὴν, φέρων πληγὰς πέντε ἐκτὸς ἐκείνης τὴν ὅποιαν τὸ ἐπρόξενησε τὸ ἐχειρίδιον τῆς γραιίας ὁ Ἀγᾶς τοὺς συναθροίζει καὶ τοὺς μετρά.

Ἀπέναντι αὐτῶν, μεθυσμένοι ἀπὸ εὐχαρίστησιν, ἀκτινοβολοῦντες ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆς σιγμασίας νίκης τῶν, ἄν καὶ ἐξήκοντα ἄνδρες εἶχαν γαθῆ, ἀισθανόμενοι ἑαυτοὺς τρεῖς ἀκόμη ἀπέναντι ἐνός, οἱ Ἕλληνες ἐκέλλουσι δαιμονιώδεις κραυγὰς. Παρὰ τὴν δυσκολίαν τὴν ὅποιαν δοκιμάζουσιν εἰς τὸ νὰ μεταχειρίζονται συγχρόνως τὰ μακρὰ τῶν καριφύλλια ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι ἔχουσι τοιαῦτα, ζητοῦσι νὰ σχηματίσωσι τάγμα πυροβολητῶν. «Ὅλοι εἶναι βέβαιοι περὶ τῆς νίκης, ἐκτὸς τοῦ Μάρκου, ὅστις ζητεῖ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν πίσιν καὶ τὴν σύσφιξιν τῶν ἀντιπάλων, ἐν τῇ ὁποίᾳ οἱ ἰδιοὶ του ὑπερτεροῦσι κατὰ τὸν ἀριθμὸν, τοὺς ἐξωθεῖ νὰ ἐπιτεθῶσιν ἐπιπλήττων ἐκείνους, οἷτινες βραδύνουσι ἀσφαλόμενοι νὰ κόψωσι τὰς κεφαλὰς τῶν περὸντων Ντελῆδων, κατὰ συνθήκειαν ἀγρίαν ἐπικρατοῦσαν τὸ σοὺν παρὰ τοῖς χριστιανοῖς ὅσον καὶ παρὰ τοῖς Τούρκοις.

Μία μεγάλη φωνὴ ἀπαντᾷ εἰς τὰς ἐνθαρρύνσεις του.

— Ζήτω ἡ ἐλευθερία!

Καὶ ρίπτονται κατὰ τῶν ἀκινήτων Μουσουλμάνων ἀφίνοντες κραυγὰς ἐκκλωφαντικὰς!

Εἶναι ἡ στιγμή τὴν ὁποίαν ὁ Ἀγᾶς περιμένει.

Ὄρθιος ἐπὶ τοῦ ἵππου του, παρὰ τὰς πληγὰς του, μὲ τὴν σπάθην εἰς τὴν χεῖρα διατάσσει.

— Παιδιὰ τοῦ Προφήτου! Προσοχή! Ἦψρ!

Οἱ Ντελῆδες ὑπακούουσιν. Αἱ πεντήκοντα καραβῆδες τῶν ἐκपुरσοχοτοῦσι. Μία λάμψις φλογῶν ἐξέρχεται ἀπὸ τοὺς μαύρους σωλήνας, καλυπτομένη ἀπὸ λευκὸν νέφος καπνοῦ καὶ ἀκολουθευμένη ἀπὸ ὄμβρονητῶν ἐκκλωφαντικῶν.

Ἡ πρώτη γραμμὴ τῶν ἐπαναστατῶν πίπτει.

Μία φωνὴ λύσεως ἐκφεύγει ἀπὸ τὸ πλῆθος, ἀκολουθευμένη ἀπὸ τὸ ἄλλο πρόσταγμα ἐκ μέρους τοῦ Ἀγᾶ.

— Τὰ πιστόλια σας! Ἦψρ!

Οἱ πεντήκοντα ἵππεες προχωροῦσι καλπάζοντες πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ κρατοῦντες ἀνὰ ἐν πιστόλιον εἰς ἐκάστην χεῖρα. Διὰ τῆς πίεσεως τῶν γονάτων κρατοῦσι τοὺς ἵππους εἰς προσοχήν. Ἦδη ἐγγίζουσιν τοὺς Ἕλληνας ὑπερπερῶντες τὸ πτώματα.

Ἐκατὸν πυροβολισμοὶ ἀντηχοῦσι συγχρόνως, σπείροντες τὸν θάνατον εἰς τὰς Ἑλληνικὰς γραμμάς.

Μετ' ὀλίγον ὠθεῦντες πρὸς τὰ ἐμπρὸς πάντοτε τοὺς ἐξηρησιμένους ἐκ τῶν πυροβολισμῶν ἵππους τῶν, ἐκ τῆς ὁσμῆς τῆς πυρίτιδος, ἐκ τῶν πληγῶν ἀεὶ λαβὸν προηγουμένως, οἱ Ντελῆδες μὲ τὴν σπάθην εἰς τὴν χεῖρα κτυποῦσιν ἀνευ οἴκτου ρίπτοντες μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ λάρουγγός τῶν τὸ πολέμικόν πρόσταγμα τῶν Μουσουλμάνων.

— Ἄλλω, Κερὶμ! Ἔχει ὁ Θεός!

Πανωλεθρία ἐπέρχεται εἰς τοὺς Ἕλληνας, οἷτινες ὀπισθοχωροῦσιν ἀτάκτως πρὸς τὸ ἑπάνω μέρος τῆς ὁδοῦ. Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν ζητοῦσι νὰ διολισθήσωσιν ἐντὸς τῶν οἰκιῶν, τῶν ὁποίων αἱ θύραε κλειόνται τὸρα ἐπιμελῶς. Οἱ περισσότεροι σπεύδουσιν νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν ἐξοχὴν, τοὺς ἀγρούς, τοὺς πρόποδας τοῦ Ταυγέτου. Ἐπιωφελοῦμενοι τῶν κατεραιπωμένων τοίχων, τῶν ἐλαϊῶν ἢ ἄλλων δένδρων οἱ γενναϊότεροι ἴστανται μίαν στιγμήν, ρίπτουσιν ἑνα πυροβολισμόν καὶ κατόπιν τρέπονται εἰς φυγὴν.

Οἱ Μουσουλμάνοι ἀνέρχονται τὸρα καλπάζοντες τὴν ὁδόν. Τὰ πέταλα τῶν ἵππων τῶν ἤχουσιν ἐπὶ τῶν πετρῶν. Δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν κατὰ τῶν φευγόντων, κατὰ τῶν ἡμι κλειστῶν θυρῶν. Τὰ σπαθία τῶν σφάζουσιν τοὺς ἀλιγώτερον ταχεῖς καὶ ἀποτελειώμενον τοὺς πληγωμένους.

Εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς ὁδοῦ ὁ Ἀγᾶς σταματᾷ τὴν καταδίωξιν. Ρίπτει ἐν βλέμμα εἰς τὴν ὁδόν. Αὕτη εἶναι ἡ φωνὴ εἰς τὸν κάλυπτο μὲν ἡ μὲν ἀπὸ 150

Μετὰ τὴν σπάθην εἰς τὴν χεῖρα ὁ Μάρκος ζητεῖ νὰ φθάσῃ τὸν ἄγαν (σελ. 26).

καὶ πλέον πτώματα. Ὁ Ἀγᾶς διατάσσει τοὺς νικητὰς ἵππους του νὰ ἀποχωρίσων τὰς κεφαλὰς τῶν φονευθέντων, διότι λέγει πρέπει νὰ τὰς μετρήσῃ ὁ Μωάμεθ Κεχαγῆς.

Εἰς τῶν ἀνδρῶν του ὅστις, χωρὶς πολλὰς κεφαλὰς, ἀποσπᾷ μετὰ προσοχῆς τὰ ὄπλα καὶ τὰ περὶνὰ κατὰ μήκος ἐνός σπάθην, προσθέτει.

— Ἡ τοῦλάχιστον αὐτιά, γὰρ αὐτὰ τοῦ χρησιμοποιοῦσιν ὡς δελτία νικῶν.

Ἀνορθούμενος τὸρα ὁ Ἀγᾶς ἐπὶ τοῦ ἵππου του καὶ στρέφων τοὺς βραχίονας πρὸς τὸν σημαζόμενον ὄμιλον, ὅστις ὀδηγεῖ εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ταυγέτου, παρατηρεῖ μακρὸν τὸ τελευταῖον σύμπλεγμα τῶν Ἑλλήνων, ὑπερᾶνω τῶν ὁποίων κυματίζει ἡ μαύρη σημαία τοῦ Μάρκου, ὅστις ἀποτύρεται ὀλίγον τι βραδύτερον τῶν ἄλλων, μετὰ καὶ λέγει:

— Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πειθαρχίας.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Οι μικροί αναγνώσται του «Παιδικού Αστερος» θα ήθελαν βεβαίως ή θα ανέγνωσαν δι' το πρό μνημόν κλαπέν αριστούργημα από το Λουβρον των Παρισίων, την Τζοκόνδα και θα γνωρίζουν βέβαια ότι το Λουβρον, δηλαδή το καλύτερον από όλα τα μουζεία του κόσμου, περιέχει μέσα εις τας μεγαλοπρεπείς γαλαρίας του πολλά αριστουργήματα, μεταξύ των οποίων και την κλαπείαν Τζοκόνδα, της οποίας η αξία υπελογισθή εις τετρακόντα εκατομμύρια φράγκων.

Η ΤΖΟΚΟΝΔΑ

Την Τζοκόνδα ζωγράψεν ο Ιταλός Λεονάρδος Νταβίντσι, ο μέγας ζωγράφος της αναγεννήσεως, διά τόν δόκιμον ή ιστορία της Τέχνης έχει αφιερώσει τας θαυμασιώτερας σελίδας της. Ο Νταβίντσι ήτο μοναδικόν φαινόμενον το αιώνος του, ένα πνεύμα πολυπόνητον. Ήτο καλλιτέχνης, επιτήμιον, φιλόσοφος, μηχανικός, μουσικός. Κατεκτείνασε γλώσσας, πολιορχητικάς μηχανάς, κανόνια, δημόσια κτίρια, αγάλματα, ζωγραφικά αριστουργήματα. Επιχορήγησεν ο ίδιος και συνέταξε μουσικά έργα και έψαλλεν εις βαλμόν τέλειον. Αλλά εκεί όπου έφάνη υπέροχος υπήρξεν ή ζωγραφική και άρχικτά έργα διαλαλούσιν την δόξαν του. Έν άπό αυτά υπήρξεν ή κλαπεία Τζοκόνδα, διά την οποίαν έγινε μεγάλος θόρυβος. Ετέθησαν στοιχήματα, προσκηρύχθησαν άμοιβαι, έδόθη υπόχρεσι άμνηστίας εις τόν κλέπτην, εάν την επιστρέψη, αλλά ή Τζοκόνδα άκόμη δέν έπετραπεν εις την θέσιν της. Φαίνεται όμως ότι αυτό το έργον ειχε ύποπτη πολλή περιπετειάς, όπως υπέστη καθώς δηγοῦνται και ή γυνή, ή οποία ένέπνευσεν τόν Νταβίντσι, διότι ο ζωγράφος έχρειάθη τέσσαρα έτη διά να την αποπαρατώση. Αλλά και το προχέδιασμα της Τζοκόνδας υπέστη περιπετειάς. Το σχέδιον τουτο ειχε χάριση ο Νταβίντσι εις τόν Φραγκίζκον τόν Ι, φίλον του, και το όποιον καιτοι έφυλάττετο έπιμελώς έκλάπη από ένα Ισπανόν.

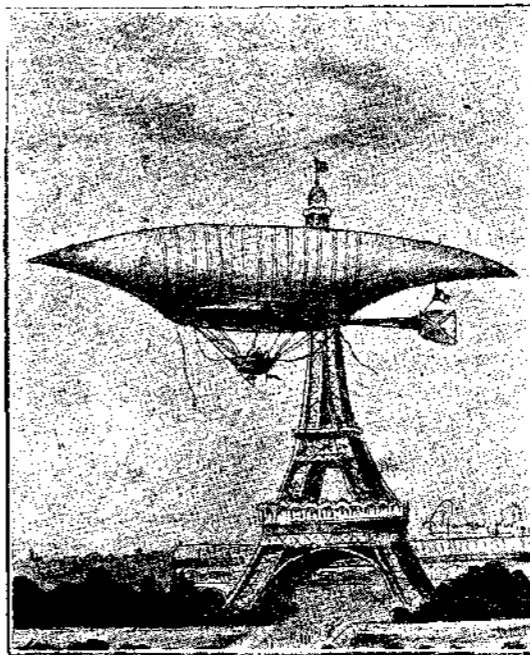
Και αυτό είναι άγνωστον σήμερα ποδ εφίκεται, όπως είναι άγνωστον έως τώρα, αν ή κλαπεία (ή) το Λουβρον Τζοκόνδα θα επανέλθη εις την περιόχον θέσιν της, όπου κόμπος ούλόκληρος διερχόμενος την περιέβαλλε με τόν άπειρον θαυμασμόν του.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Την 19 Σεπτεμβρίου 1783 ο Στέφανος Μογγολφιέρ επανέλαβε το πείραμα επί παρουσίας του Βασιλέως της Γαλλίας Λουδοβίκου 16ου και της Βασιλικής Αυλής με

Πηδαιουχόμενον αερόστατον.

την διαφοράν ότι την φοράν ταύτην άνήρητε κάτωδι του αεροστάτου του και ένα κλωβόν περιέχοντα μίαν χίμη, μίαν κάκιαν και έν πρόβατον. Το αερόστατον άνηρώθη μεγαλοπρεπώς υπό τους ήχους των τηλεβόλων και τά χειροκροτήματα του βασιλέως και χιλιάδων λαού, όστις ειχε συναθροισθή άπό όλα τά κέρυξ των Παρισίων, τά εις άποστασιν άκτινος 80 χιλιομέτρων.

Το αερόστατον κατήλθε κανονικώς και έπεσε πλησίον ενός δάτους των Παρισίων. Οι παρακολουθούντες δέ λαίπεις του βασιλέως την πτήσιν έφθασαν μετ' όλίγα λεπτά εις τό μέρος εκείνο και μετέφερον αυτό εις την πόλιν μαζί με τόν κλωβόν τόν περιέχοντα την κάκιαν, την χίμη και τό πρόβατον, τά όποια ειχον άριστα εις την υγιείαν των.

Την 21 Νοεμβρίου του αυτού έτους ο Πιλάτο δέ Ροζιέρ και ο μαχητής Δ' Αρλάντ άνήρχοντο πρός τόν ουρανόν τη συγκρατήσει του βασιλέως, διά του αυτού αεροστάτου. Μετά δύο ώρων εύτυχές ταξείδιον εις τά ύψη κατήλθον εις τό άκρον των Παρισίων. Η ύποδοχή ήτις έγένητο εις τους πρώτους τούτους ήρωερούς αεροναύτας ειχε άπείρητος. Μόλις τά αερόστατον ήγγισε τό έδαφος έν πλήθος έξαλλον από ένθουσιασμόν έροφθη επ' αυτών και τους μετέφερον εις τας χείρας του εις την πόλιν. Του Πιλάτο δέ Ροζιέρ έσχισαν την φεδιγκόταν εις έλάχιτα τεμάχια και την διερμύρασαν διά να έχουν άνάμνησιν της άνηρωσεώς του, τινές δέ δυσειδαίμονες διετήρουν μετ' έμβλείας τό τεμάχιον τουτο ως σημεϊον εύτυχίας. Αυτυχώς βραδύτερον ο Πιλάτο δέ Ροζιέρ θέλησας να διέλθη διά του αεροστάτου του τιν πορθμόν του Καλαί έπεσε και έθρημματίθη, διότι τό αερόστατόν του έκρητολήθη (17 Ιουνίου 1785).

Έκτοτε χιλιάδες αναβάσεις έγέγοντο υπό διαφόρων, αλλά άνευ ουδεμιές τελειοποιήσεως. Το αερόστατον άνήρχετο και κατήρχετο μέν κατά βούλησιν του αεροναύτου, αλλά διηρυθνέτο υπό του άνέμου. Όταν δέ έπνεεν ισχυρός τό παρέσυρε, τό άνέτρεπε πολλάς και τό κατέστρεφε.

Κατά τά τελευταία έτη επήλθε τελειοποιήσις τοιαύτη ώστε να δύναται να ειρη τις ότι τό αερόστατον κυβερνείται. Αλλά πλύν τούτου επήλθε και μία νέα μεταβολή, ή όποία έως σήμεραν παρουσιάζει εκπλήξεις και μέλλει άκόμη να μεις παρουσιάση περισσώτερας. Η έφεύρεσις του αεροπλάνου, δηλαδή του πετιόντος σώματος βαρυτέρου του άερος. Και ούτως έχομεν δύο κλάσεις, τά πηδαιουχόμενα αερόστατα, δηλ. τά ελαφρότερα του άερος και τά αεροπλάνα δηλ. τά βαρύτερα του άερος. Καίτοι ή πρώτη έχει άρκετούς τούς υπερακτινούς και ιδίως τόν Αυτοκράτορα της Γερμανίας, ένθαρσύναντα ποικιλοτρόπως τόν διάσημον ήδη καταστάντα Ζέππελιν εις την τελειοποίησιν του πηδαιουχόμενου του αεροστάτου, ούχ' ήτον τά δεύτερα φαίνονται ότι μίαν ήμέραν θα υπερισχύσουν και εις αυτά επεδόθησαν περισσώτερον οι Γάλλοι, ο δέ στρατός των σήμεραν είναι έφοδιασμένος με τά περισσώτερα και τελειότερα και έχει σήμεραν την τελειότεραν αεροναυτικήν σχολήν.

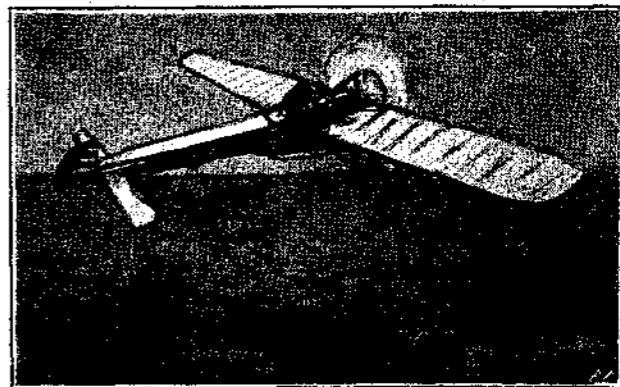
Σήμεραν ή δοξασία ότι τό αεροπλάνον πρέπει να είναι ελαφρότερον του άερος καταπίπτει. Πιστεύουν τό έναντίον, στηρίζόμενοι εις τό ότι όλα τά πετιόμενα υπό της μύγας μέχει του άετου εινε βαρύτερα του άερος.

Επί τη βάσει της νέας ταύτης δοξασίας κατασκευάσθησαν πλείστα αεροπλάνα με κινητήριους εκ μετάλλου μηχανάς, με τερατίας πτέρυγας και άπομίμητιν των πτηνών. Με τοιοῦτον αεροπλάνον επέταξεν έρέτος ο Ρώσος Ουτόμπκη εις τό γένος Φάληρον και επανάληψιν υπό τά χειροκροτήματα και τας επευφημίας χιλιάδων Αθηναίων.

Επίσης κατά τόν διαγωνισμόν των αεροπλάνων από Παρισίων εις Ρώμην τόν Μάιον ένεσιτάτος έτους, καθ' όν έφρονέθη υπό βλαβέντος κατά την εκκίνησιν αεροπλάνου ο ύπουργός των Στρατιωτικών της Γαλλίας και έρωματίσθη βαρέως ο Πρωθυπουργός, ο αεροπόρος Μπιωμόν έφθατε πρώτος εις Ρώμην.

Έν Εύρώπη υπάρχουν τεραστία εργοστάσια αεροπλάνων κατασκευάζοντα τοιαῦτα διά τους στρατούς των διαφόρων κρατών. Ο ήμέτερος στρατός πρόκειται να έφοδιασθή με τοιαῦτα αεροπλάνα.

Σήμεραν εις την Τριπολιτίδα, όπου ως γνωστόν γίνεται πόλεμος, τά Ιταλικά αεροπλάνα θριαμβεύουν. Οι Τουρκοάραβες έχουν ύποστή εξ αυτών μεγάλας άπολείας διότι πλύν

Αεροπλάνον.

του ότι επανειλημμένως οι Ιταλοί έροησαν όβιδας εις τό έθνηκόν στρατόπεδον από των αεροπλάνων, απέδειχθησαν προσέτι ότι είναι έν καιρῶ πολέμου θιαμάρσια άνιχνευτικά, ανακαλύπτοντα άπό ύψηλόν τόν κρυπτόμενον έχθρόν και ειδοποιούντα διά σημάτων τά θέσεις και τά όχυρώματα.

Ο ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

ΤΩΝ ΤΕΤΡΑΠΟΔΩΝ

ΚΕΦ ΑΛΛΑΙΟΝ Α'.

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου).

«Τίς δύναται να εἴπῃ, ἢ τίς δύναται να πιστεύσῃ ὅτι τόση πικρία δύναται να διαδεχθῆ τόση χαράν ;
 Ἀσχολούμενος με τὰς λεπτολογίας τῆς διη-

Παρατήρουν τοὺς χορευτὰς ὄπισθεν τῶν ὀπιθίων των. (σελ. 30).

γήσεώς του, ὁ κ. πρόεδρος τῆς Χοιροπόλεως, εἶχεν ἀφήσει τὴν πίπα του να οὐύσῃ. Με τροπικὸν ἔχυσεν τὴν στάκην της, τὴν ἀνάπτει καὶ χαλόμενος μέσα εἰς ἐν σύννεφον καπνοῦ, διηγέται γραφικώτατα τὴν τρομερὰν ταύτην ἐσπερίδα τῆς 20 Φεβρουαρίου 1911, τὴν τόσον γόνιμον εἰς συμβεθεκτότα κωμικοδραματικά.

«Ὅλης τῆς Χοιροπόλεως τὸ Ἀϊλάιφ τῆς Ἀριστοκρατίας τῶν ζῶων, ὄλον τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τῆς Ἀκαδημίας τῆς Βιομηχανίας, τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἐμπορίου, τῆς Ἀκαδημίας τῆς Γεωργίας, ὄλαι αἱ χονδροεξοχόγητες τοῦ Στρατοῦ, τοῦ Στόλου καὶ τοῦ Πανεπιστημίου κλπ. ὄλα τὰ τετράποδα καὶ τὰ τετράχειρα καὶ τὰ πλέον λοφοφόρα καὶ στεγανόποδα προσῆλθον καθ' ὁμίλους εἰς τὴν κολακευτικὴν πρόσκλησιν τοῦ Σέρ καὶ τῆς Λαίδου Χάρου Κόττι Κόντακ....

Εἰς τὴν εἴσοδον τῶν αἰθουσῶν, αἱ ὅποιαι εἶχον μετασηματισθῆ εἰς μαγικοὺς κήπους, ὁ κ. Νομάρχης ἐν μεγάλῃ στολή καὶ τὸ στήθος ἐστολισμένον με παράσημα καὶ ἡ κ. Νομάρχου καὶ αἱ χαρίεσαι μαῖμοῦδες κόραι της, πλήρεις νεότητος καὶ χάριτος, ἐδέχοντο τοὺς προσκεκλημένους των. Οἱ ἠλεκτρικοὶ λαμπτήρες ἔχνον ἄπλετον φῶς ἐπὶ τῆς μετάξης καὶ τοῦ χρυσοῦ τῶν δομίων, τὰ ὅποια ἠμιλλῶντο εἰς πλοῦτον καὶ χάριν. Ἐπὶ τῶν γυμνῶν ὤμων καὶ τῶν βραχιόνων τῶν χορευτριῶν ἐσπινθηροβόλον αἱ χι-

λιάδες τῶν πολυτίμων λίθων. Ἐν ὀλίγοις ἦτο χάριμα τῶν ὀφθαλμῶν... καὶ τῶν ὠτων, διότι οἱ γλυκεῖς ἦχοι μιᾶς ὀρχήστρας Ἀδιγγάνων ἐμέθυσαν τὰ πλήθος τῶν μετημφισμένων καὶ τοὺς ἔσυραν εἰς τὸ βάλς καὶ τὰς ἀμερικανικὰς καντριλλίας.....

Αἱ ἠλικιωμέναι μητέρες, καθήμεναι εἰς τὸ ἄκρον τῆς αἰθούσης παρατήρουν τοὺς χορευτὰς ὄπισθεν τῶν ὀπιθίων των μετὰ κρυφῆς χαράς, ἐνῶ οἱ πατέρες εἰς παρακείμενον δωμάτιον ἔπαιζον ἄλλοι σκάκι καὶ ἄλλοι πόκαρ.....

Κατὰ τὸ μεσονύκτιον ἐπῆγαν εἰς τὸ πλοῦτιον μπουφέ ...τόσον πλούσιον ὥστε μετ' ὀλίγον δὲν εἶχε τίποτε. Οἱ κρότοι τῶν φελλῶν τῆς σαμπάνιας ἐρύθμιζον χαρμωσύνως τὰς κινήσεις τῶν σιαγόνων των καὶ αἱ ἀστειαὶ προπόσεις ἦσαν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ὑπεράνω τῶν μικρῶν τραπεζῶν...

Χορευταὶ καὶ χορευτριάι ἐπανήρχισαν πάλιν κατὰ ζεύγη τὸν χορὸν μετὰ τόσης ὀρέξεως, ἡ ὅποια δὲν ἐφαγέρονε τὴν ἐλαχίστην κόπωσιν. Αἰφνης τὰ παράθυρα τῆς αἰθούσης ἀνοίγονται βιαίως καὶ ὄμας Ἐρυθροδέρμων πάλουσα τὰ τόξα καὶ τὰ ξίφη ὄριπεται εἰς τὸ μέσον τῶν κεκλημένων. Κατ' ὄρχας ἐπῆλθε σύγγις!... Ἀπάχηδες!!! Ἄλλα βλέποντες τὴν ἀταραξίαν τοῦ Σέρ Χάρου Κόττι Κόντακ, ὄλοι οἱ μετημφισμένοι ἀνέκτησαν τὴν γαλήνην των. Ἦνόησαν ὅτι ἦτο ἀστειότης προσχεδιασμένη καὶ ἔσκασαν εἰς τὰ γέλοια. Τί περίεργος, τί χαριέστατος, τί ἀστειὸς ἄνθρωπος ὄπου εἶναι αὐτὸς ὁ κ. Νομάρχης! Καὶ τί λαμπροὺς ἠθοποιοὺς εἶχε στρατολογήσῃ διὰ νὰ ποικίλῃ τὴν ἐσπερίδα τὴν με τοιοῦτον χαριέστατον ἀνέκδοτον! Ὄ! γιές πολὺ περίεργος!...

Ἀμέσως εἰς ἐν σφύριγμα τοῦ ὀρχηγοῦ τῶν Ἀπάχηδων θέτουσιν οὔτοι τὰς μαχαίρας εἰς τὴν θήκην των καὶ λαμβάνουσι τὰ περιστροφὰ εἰς τὰς χεῖρας (συγγνώμη! εἰς τοὺς πόδας), σηματοδοτοῦσι κύκλον καὶ περικυκλοῦσι τοὺς προσκεκλημένους ὄλοι ἐγγέ-

Αἱ κυρίαὶ προσήρχοντο καὶ ἀπεγυμνοῦντο μόναι των. (σελ. 31).

λων... ἀκόμη καὶ ὅταν οἱ Ἐρυθροδέρμοι προχωρήσαντες πρὸς τοὺς χορευτὰς τοὺς παρεκάλουν μετ' ἐντόνου εὐγενείας! (ἀρκοῦσα ἀπόδειξις τὰ τὸ μεταπὸν των σηματοδοτοῦντα περιστροφὰ!) νὰ εὐαρεστηθῶσι νὰ βάλωσι κατὰ γῆς ὀρολογία, ἀλύσεις

ὀρολογίων, καρφίδας, δακτυλίδια, βραχιόλια, πορτοφόλια, κομβία μανικετιῶν καὶ ὑποκαμίτων κ.λ.π.

Χά! Χά! Χά! Οὐρά! Οὐρά! εἰς τοὺς μασκαράδες τούτους Ἀπάχηδες, οἱ ὅποιοι τόσον ἔξυπνα κίνηουν τὸ μέρος των. Με λεπτὸν μεδίωμα αἱ κυρίαὶ προσήρχοντο καὶ ἀπεγυμνοῦντο μόναι των, ἀπὸ τὰ δακτυλίδια των, τὰ σκοιλαρίκια των, τὰ περιλαίμια των, τὰ βραχιόλια των, τὰς καρφίδας των κ.λ.π. τὰ ὅποια οἱ Ἀπάχηδες ἐλάμβανον μετὰ τῆς μεγαλυτέρας εὐγενείας.

Ἀποῦ ἐτελείωσε τὸ γδύσιμον, ἔρριψαν οἱ Ἀπάχηδες μας ὄλα τὰ χρυσαφικά ταῖτα ἐντὸς μεγάλης βαλίτσας, διέταξαν σιωπὴν, ἀπεμάκρυναν τὸ πλήθος, ἔψαλλαν ἕνα πολεμικὸν χορὸν, ὑπεκλίθησαν ἑδαιριαιῶς πρὸς τὰς κυρίας καὶ ἔπειτα ἐξηφανίσθησαν διὰ τῶν παραθύρων γελῶντες ξεκαρδιστικώτατα χὰ! χὰ! χὰ! χὶ! χὶ! χὶ! χὶ! χὸ! χὸ! χὸ! χὸ!

Τοὺς φωνάζουν «καλὴν ἐντάμωσιν, καλὴν ἐντάμωσιν!!!» κινοῦν τὰ μανθίλια! ποτὲ δὲν ἐνθυμεῖται ζῶον τοιαύτην διασκέδασιν! συνωδοῦνται περίξ τοῦ σιρ Χάρου Κόττι Κόντακ, τοῦ σφιγγουν τοὺς πόδας (χεῖρας). Τὰ θερμώτατα συγχαρητήρια μας! Τί ἔξοχον, ἀστειὸν μὰ τὴν ἀλήθειαν!... Τί ἔξοχος κωμωδία χὰ! χὰ! χὰ!

Ἄλλα εἰς τὰ συγχαρητήρια ταῦτα, τὰ ὅποια ἐφαίνετο ὅτι ἔστενοχώρουν ὑπερβολικὰ τὸν κύριον Νομάρχην, ἀποκρίνεται ἡ φυσιογνωμία του εἰς τὴν ὀποῖαν ἀνεγιγνώσκειτο ἡ ἔκφρασις τῆς βαθυτέρας καταπλήξεως.....ὅτι δὲν ἤξεύρει τίποτε... δὲν καταλαμβάνει τίποτε...δὲν γνωρίζει τίποτε...ἀλλ' ὄχι! οἱ προσκεκλημένοι βεβαίως θὰ ὄργάνωσαν αὐτὴν τὴν μασκαράταν.

(Ἐπεται συνέχεια)

Η ΕΥ. ΠΛΑΧΝΙΑ ΤΩΝ ΠΤΗΝΩΝ

Τὸ κατωτέρω ἐπεισόδιον ἀνέγραψαν οἱ «Καιροὶ» τοῦ Λονδίνου, ἡ διασημότερα ἡμερησίς τοῦ Κόσμου.

ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΚΑΛΗΣ

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

1. Τὸ δεύτερον δοχεῖον εἶνε τὸ πλήρες. Τὸ ἐννοοῦμεν διότι οἱ μίξες τοῦ βραχίονος εἶνε ἐξωγομένο.
2. Ἦλιος, Ἥλεια, Ἰλιον.
3. Ὅλος ὁ κόσμος ἀγαπᾷ τὰ ἀγαθὰ.

Καὶ τὰς τρεῖς πνευματικὰς ἀσκήσεις ἔλυσαν οἱ κ. κ. Χαρίλαος Ἐμμανουήλ Ἀθηναῖος, Ἀντώνιος Ῥαμπακούνης Ναυπάκτου, Κική Ἀναγνωστοπούλου, Ἑλληνική Μάντζαρη Ἀθηναῖος, Παρασκευὴ Δανιὴλ Ἀθηναῖος, Σουραλίτ Ἀθηναῖος, Χαρίδημος Ἀνδρεῖδης Βαλιμῆς, Ῥαφαὴλ Δονόγιας Ἀθηναῖος, Κύρος Κόρος Ἀθηναῖος, Γεώργ. Καραμήτρος Ἀθηναῖος, Ἑλληνική Ἀδάμ Ἀθηναῖος, Παναγιώτης Ζάχος Ἀθηναῖος, Βασίλειος Παπαδόχης Ἀθηναῖος, Πιπίνα Μποζιώτου Ναζαρίου, Ἀπόστ. Μενελάκης Ἀθηναῖος, Μαρία Δημακάκη Πετραίως,

«Ἴδοὺ ἐν γεγονόσ, τοῦ ὀποῖου εἰς ἐκ τῶν συντακτῶν μας ἐγένετο μάρτυς καὶ τὸ ὀποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιῆσῃ εἰς τοῖς κυρίως φησιόγραφας διὰ τὰς μελέτας των. Μίαν ἡμέραν ἐκάθητο εἰς ἕνα πάγκον τοῦ μεγάλου Δημοτικοῦ κήπου καὶ διεσκέδαζε βίβλιον ψήφουλα φοιμοῦ εἰς τὰ πουλάκια, τὰ ὀποῖα τερτίζοντα ἐπήδων τριγύρω του. Παρατήρησεν ὄμως ὅτι ἐν ἔξ αὐτῶν, παραγκωνιζόμενον ἀπὸ τ' ἄλλα, ἐστέκετο μακρότερα ἔπροσπάθησεν εἰς μάτην με μερικὰς ἀπεγνωσμένας κινήσεις ν' ὄρπάσῃ καὶ αὐτὸ τὰ ὄπιπτόμενα ψήφουλα, ἀλλὰ τ' ἄλλα πουλιά, ὀμοῶντα εἰς τὴν λείαν τὸ ἔσπρωχναν, ἔως ὄπου εἰς τὸ τέλος ἀπελιποθῆν ἔμενε κατὰ μέρος κ' ἔβλεπε με ἔφος θλιβερόν.

Τότε ἐν ἀπὸ τ' ἄλλα πουλιά, τὸ ζοηρότερον ὄλων, ἤρπασε τὸ μεγαλειότερον ψήφουλον καὶ τὸ ἔφερε εἰς τὸν μικρὸν ἐγκαταλειμμένον. Φαντασθῆτε τὴν ἐκπληξιν τοῦ παρατηρητοῦ, τοῦ ὀποῖου τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ ἐκίνησε τὴν περιέργειαν.

Τὸ πρῶγμα ἐπανελήφθη πολλάκις καὶ ὁ ζωγράφος σπουδαίως ἐπανελημμένως ἔφερον εἰς τὸν παραπεταμένον σύντροφόν του τὰ ἐπιεκτότερα τεμάχια.

Ἄμέσως ὁ περίεργος συντάκτης ἐπλησίασε καὶ ὄψ' ὄψ' ἐπῆγεν εἰς τὰ χεῖρα του τὸν πτερωτὸν ἐγκαταλειμμένον, εἶδεν ὅτι εἶχε θραυνομένον τὸ πτερόν του καὶ τὸ ἕνα του πόδι ἀπὸ τὰ κἀμία κινητοῦ καὶ δὲν ἠδύνατο οὔτε νὰ πετάξῃ οὔτε νὰ πηδῆσῃ.»

ΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

—Περίεργον, θεία μου, τὸ ὀρολόγι μου ἐσταμάτησεν ἂν καὶ τὸ ἐκούρδια χθές.

—Ἴσως πρέπει νὰ καθαρισθῆ.

—Μὰ αὐτὸ τοῦ κάνω τώρα τὸ σαπούνιζω τόση ὄρα, ὄμως αὐτὸ δὲν ἔννοεῖ νὰ κινήσῃ.

—Ἐλα, Ντιντῆ, νὰ σὲ ἀκούσω εἰς τὰ μαθήματά σου. Τί εἶχατε σήμερον εἰς τὴν φυτολογίαν;

—Περί... ἀμυγδαλῆς!

—Καλὰ. Γιὰ πέ μου λοιπὸν ποία εἶναι ἡ καταλληλοτέρα ἐποχή ὄπου ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ συλλέγῃ τὰ μύγδαλα;

—Ὅταν δὲν τὸν βλέπῃ κανεὶς!!

«Ὅστις ἐκ τῶν συνδρομητῶν καὶ κατὰ φύλλον ἀναγνωστῶν τοῦ «ΠΑΙΔΙΚΟῦ ΑΣΤΕΡΟῦ» ἐγγράφῃ ἕνα συνδρομητῆν, θὰ λαμβάνῃ ὡς δῶρον τὰ «ΠΟΙΗΜΑΤΑ τοῦ ΣΟΛΩΜΟΥ».

Τὴν μίαν ἐκ τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων ἔλυσαν οἱ κ. κ. Ἰωάν. Μητσιόπουλος Νιζερού, Ἰω. Πουλημένο; Κερκύρας, Δ. Φραγκιῆς Γυθείου, Λάζαρος Τσαμάνης, Σταμ. Καταίκος Ἀθηνῶν, Βασίλειος Μάσκου, Ἀθηνῶν, Θεόδωρος Χρῆσης, Ἀθηνῶν, Δημήτριος Σπυροπούλου, Ἀθηνῶν.

Ἐξ αὐτῶν βραβεύεται διὰ κλήρον δ κ. Δημ. Σπυροπούλου (ἐν βιβλίον τοῦ Συλλόγου τῶν Ὁφελίμων βιβλίον κατ' ἐκλογὴν).

ΛΥΣΙΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ

Β' φυλλαδίου.

Ὁ θεός τοῦ Γιαννάκη δνομάζεται **Πέτρος**.

Ὅρθας λύσεις ἐστειλαν εἰ ἐξῆς: Ῥαφαὴλ Δενόγιας, Ἀθηνῶν, Χαρ. Ἐμμανουήλ, Ἀθηνῶν, Ἰωαν. Ἀναστασόπουλος, Κορίνθου, Ἀνδρ. Θεόπιστος, Αἰτωλικοῦ, Σπυρ. Δασαλέριμος, Ἰθάκης, Ἰωαν. Πορτοῦλης, Μεσολογγίου, Σουραῦλι, Ἀθηνῶν, Φρειδ. Παῖκος, Ἀθηνῶν, Ἀνδρ. Ι. Ξένος, Πατρῶν, Νικόλαος Σουμάρης, Λευκίμμης, Ἀνδρέας Ἀντόπας, Πατρῶν, Ἰωαν. Μαρτίνος, Ἀθηνῶν, Ἐλένη Καραπατάκη, Ἀθηνῶν, Ἰάκωβος Βελιμέζης, Ἀθηνῶν, Περικλῆς Γεωργακαράκης, Ἀθηνῶν, Καλλιερρόη Δελένδα, Ἀθηνῶν. Ἐξ αὐτῶν βραβεύονται διὰ κλήρον οἱ ἐξῆς: Χαρίλ. Ἐμμανουήλ (μία μέθοδος δι' εἰκόνων Hützel Γαλλικὴ ἢ Ἀγγλικὴ, γρουσόδετος, 2) Ἰω. Μαρτίνος (ἐπιτομὴ συνδρομῆ τοῦ «Παιδικῶ Ἀστέρου»), 3) Σπ. Δεσαλέριμος (ἐν βιβλίον μαγικῶν παιγνίων), 4) Ἰω. Ηιογούλης (εἰς Ἀμερικανικὸς κοινδολοφόρος), 5) Καλλιερρόη Δελένδα (ἐν τεύχος τοῦ Καλλιτέρου).

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ

Ἀκριβὰ μὲν ἀνήγνα,

Ἡ σημερινὴ μας μαγικὴ εἰκὼν πρέπει νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδι-
αφέρον σας περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἄλλους, διότι πρόκειται
περὶ μιᾶς ἐπιτομῆς πιακῆς, ἥτις εὐρέθῃ εἰς τὸν Κεραμεικόν.

Ἡ πλαξὶ αὐτῇ, καθὼς τὴν βλέπετε εἰς τὴν εἰκόνα μας,

ἀπεικονίζει τὴν ἀνάγλυτον μορφήν ἐνός ἀρχαίου Ἑλλήνου στρατηγοῦ περὶ δὲ αὐτῆς δύνανται τις νὰ διακρίνῃ διάφορα ἀντικείμενα τῆς κοινῆς χρήσεως εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καθὼς καὶ διαφόρους μορφὰς καὶ συμβολικὰς εἰκόνας.

Ἡ ἐπιτομὴ αὐτῇ πλαξὶ εὐρέθῃ εἰς τὸν τάφον τοῦ ἀρ-

γαίου Ἑλλήνου στρατηγοῦ, τοῦ ὁποίου καὶ τὴν εἰκόνα παρ-
ρουσιάζει, κατεσκευάσθη δὲ ὑπὸ τοῦ γλύπτου κατὰ τοιοῦτον
τρόπον, ὥστε καίτοι δὲν ἀναγράφει τὸ ὄνομα τοῦ ἀπεικονι-
ζομένου στρατηγοῦ δύναται ὁμοίως νὰ ἐξερευη εὐκόλως.

Μὲ ἄλλας λέξεις ἢ πλαξὶ αὐτῇ εἶνε γρίφος, τὸν ὁποῖον
κατόπιν πολλῆς μελέτης κατόρθωσε πρὸ ὀλίγων μόλις μη-
νῶν νὰ ἀναγνώσῃ διάσημος ξένος ἀρχαιολόγος καὶ τὸν ὁποῖον
σᾶς προτείνω καὶ ἐγὼ σήμερον ὅπως λύσῃτε.

Μὴ διστάσῃτε καθόλου, διότι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη ἀρχαι-
ολογικῶν γνώσεων* θὰ σᾶς ὑποδείξω μάλιστα καὶ τὸν τρόπον,
τὸν ὁποῖον μετεχειρίσθη ὁ διάσημος ἀρχαιολόγος διὰ νὰ τὴν
ἀναγνώσῃ.

Παρατηρήσατε καλὰ τὴν εἰκόνα. Περὶ τοῦ στρατηγοῦ εὐ-
ρίσκονται ἀναγεγραμμένα διάφορα ἀντικείμενα, π. γ. ἓνα
δόρυ, μία σαῦρα, μία ἀσπίς, ἓνα ἱστίον, ἓν κρᾶνος κλπ. Πρέπει
νὰ λάβῃτε τὰ ἀρχικὰ γράμματα μερικῶν ἀπὸ τὰ περὶ ἀντι-
κείμενα καὶ μὲ αὐτὰ νὰ σχηματίσῃτε τὸ ὄνομα τοῦ στρατη-
γοῦ αὐτοῦ.

Ἐμπρὸς τώρα, ἐργασθῆτε μὲ ζήλον καὶ ἐγὼ (ἀ σᾶς ἀντα-
μείψω μὲ τὰ ἐξῆς βραβεία: α') Ἐν ὠρολόγιον ἐφεστῆριον,
β') Ἐνα γάρτην, κατ' ἐκλογὴν τόπου, βερνικωμένον, πρὸς
ἀνάρτησιν ἐπὶ τοίχου, γ') Μίαν Ἑλλην. ἱστορίαν κατ' ἐκλο-
γὴν Ἀρχαίαν, Βυζαντινὴν ἢ Νεωτέραν, δ') Τρία βιβλία τοῦ
Συλλόγου τῶν Ὁφελίμων βιβλίον κατ' ἐκλογὴν, ε') Τὰ ποιή-
ματα τοῦ Σολωμοῦ.

Σᾶς ἀσπάζομαι:

Ἡ θεὰ σας Καλὴ.

ΑΔΑΦΑΟΓΡΑΦΙΑ

Εὐχαρίστως δημοσιεύονται εἰς τὸν «Π. Ἀστέρα» ὅσα μὲν
στέλλουν οἱ συνδρομηταί, ἀρκεῖ νὰ εἶνε δημοσιεύσιμα, φιλε
Ἄνδρ. Καρμ... Ἰσορμιώνονται παιδικὰ ἀνεκδότα.

Δεχόμεθα πρὸς δημοσίευσιν πνευματικὰς ἀσκήσεις: καὶ
προκηρύσσομεν μάλιστα διαγωνισμὸν δι' αὐτὰ: προσεγγί-
στε, φιλε Ἄνδρ. Θεοπ... Περιμένομεν.

Σὲ ἐνεγράψαμεν καὶ συνημορῶθημεν μὲ τὰ γραφόμενά
σου φιλε Ἰωαν. Πορτ.

Αἱ λύσεις σου ἐλήφθησαν ἀργὰ ἀγαπητὲ Νεοκλήμ... Φροντίτε
ἄλλοτε νὰ εἶσαι τακτικώτερος. Τὸ δεκάλεπτον ἰσχύει δι' ἄλλοτε.

Καλὰ αὐτὰ ποῦ γράφεις Χρήστο, ἀλλὰ βεβαίως δὲν ἔχει
τὴν ἀξίωσιν ἀπὸ τὴν θεῖαν Καλὴν νὰ εἶνε καὶ μάντις, ὥστε
νὰ τὰ γνωρίζῃ ὅλα ἀπ' ἔξω περιμένομεν νὰ ἰδῶμεν τὰ
ἰδικὰ σου.

Ἰλάσθωμεν δεκάλεπτον γραμματόσημον γωρὶ: καρμῖαν κο-
σιν σου, φιλε Σπυρ. Ζαρημ... Στείλε τὰ: λύσεις ἄλλου
φυλλαδίου καὶ τὸ δεκάλεπτόν σου ἰσχύει.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΙΑΙ. Ἀντιπρόσωποι τοῦ «Παιδικῶ
Ἀστέρου» ἐγγεγραμμένους συνδρομητὰς εἶναι. Ἐ. Αἰθῆται δ
κ. Χρήστος Μακρογιάννης, ἐφημεριδοπώλης ἐν Παλαιῶν
Ἐν Σικάρῳ δ κ. Παναγιώτης Στεφανᾶκος ἐφημεριδοπώλης ἐν
ἐκπαιδευτικῇ ἀδείᾳ, φοιτῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς πό-
λεως ταύτης. Ἐν Ζακύνθῳ δ κ. Φίλιππος Δ. Μορῆτης δι-
ευσυντῆς Λυκείου «Ἀ' ἡγῆ».

Ὁ Παιδικὸς Ἀστὴρ πωλεῖται ἐν Ἀθήναις: καὶ Πειραιεὶ
ἀπὸ τοὺς ἐφημεριδοπώλας. Πρὸς δὲ εὐρίσκεται καὶ εἰς ὅλα
τὰ Βιβλιοπωλεῖα καὶ Κ. ὄξια. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις: εὐρίσκου-
ται εἰς ὅλα τὰ Πρακτορεῖα τῶν Ἐφημεριδῶν καὶ εἰς τοὺς
εἰδικούς πρακτοράς: του.

Βιβλιοπωλεῖον Δ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ ὁδὸς Στα-
δίου 86.

Νέα βιβλία

Ἐξεδόθησαν παρ' ἡμῶν οἱ Ἀστέρες τῶν προβλημάτων καὶ
θεωρημάτων τῆς Γεωμετρίας τοῦ Κράτους.

«Τεύχος Α'. Ἐπιπεδομετρία» ὑπὸ Ἀριστ. Χ. Οικονόμου
τιμᾶται δρ. 1.60.

Τὸ β' τεύχος: ἡ «Στερομετρία» καὶ τὸ τῆς «Ἀλγέβρας»
τυποῦνται.